

det er jo vel bekendt, at en saadan Lov ikke kan faa tilbagevirkende Kraft. Jeg vil, altsaa ganske henstille til den ærede Minister, paa hvilken Maade han vil tage disse forskjellige Udtalelser, og jeg skal i saa Henseende føie mig efter ham, paa ethvert Punkt, hvor jeg kan gjøre det. Det er mig blot om at gjøre at faa Klarhed i Sagen, og naar dette sker — det er jo Ministerens Mening, at det vil ske derved, at Domstolene sige, at denne nye Opfindelse er lovlig — holder jeg mig overbevist om, at selv den allerstærkste Modstand fra de interesserede Parters Side ikke vil være stærk nok til at forhindre en Lov, som kan ordne dette Forhold saa hurtig som muligt. Det er ogsaa en Hensigt, jeg har hermed. Jeg vil hellere have en Høiesteretsstadsfæstelse paa den nye Opfindelses Lovlighed, end jeg vil have, at Spørgsmaalet skal staa hen i det Uvisse, saa at man til en Tid kan sige, at det er lovligt, og til en anden, at det ikke er lovligt; thi det er det Allerfærligste af Alt at svæve i Uvisshed om Forhold som disse.

Klein: Den ærede Forslagsstiller udtalte i sit første Foredrag, at det maatte findes fuldkomment i sin Orden, at Thinget udtaler det, som er foreslaaet i de foreliggende Resolutioner. Jeg har en saa bestemt Overbevisning om, at dette ikke er rigtigt, at jeg for mit Bedkommende ikke kan lade det være nok med de Udtalelser, som vi have hørt, dels af den høitærede Indenrigsminister og dels af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg). Det er min Mening, at det ikke blot er aldeles ikke i sin Orden, at Thinget udtaler noget Saadant som det, her gjøres Forslag til, men fremdeles, det er min bestemte Overbevisning, at den ærede Forslagsstiller ikke handler rigtigt imod Thinget ved at forelægge det saadanne Forslag som dem, hvorom der her er Tale. Dersom det var, kunde jeg fristes til at sige, ethvert andet Medlem af dette Thing end netop den ærede Forslagsstiller, som var fremkommet med disse Forslag, saa vilde jeg ikke anse Sagen for at være af meget stor Betydning; jeg vilde da ganske rolig have overladt Forslaget til disse Resolutioner til deres

Skæbne. Jeg nærer ikke stor Tvivl om, at Sagen da mellem 1ste og 2den Behandling, hvad enten der maatte blive nedsat et Udvalg eller ikke, nok vilde faa en anden Skikkelse end den, hvori den nu foreligger. Men det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) har en saa stor Indflydelse her i Thinget, at man kunde fristes til at sige, at den Omstændighed, at det ærede Medlem kommer frem med et Forslag, paa mange Steder opfattes omtrent, som om det var givet, at Folkethinget vilde vedtage noget Saadant som det, hvortil det ærede Medlem gjør Forslag; det ærede Medlem hør imidlertid netop derfor ogsaa saameget mere tage i Betænkning, hvad det egentlig er, han opfordrer Thinget til at gaa med til. Det er min Overbevisning, at det er meget vigtigt handlet af det ærede Medlem at opfordre Thinget til at vedtage saadanne Udtalelser, som dem, der her er Spørgsmaal om. Den ærede Forslagsstiller sagde, at det, som det fornemmelig kom an paa, var at tilvejebringe Klarhed i dette Spørgsmaal; men dersom det kun var det, som det kom den ærede Forslagsstiller an paa, da maa jeg sige, at han har affattet sine Forslag paa en Maade, som ikke er stemmende med den Klarhedsindsigthed, han ellers pleier at vise. Den ærede Forslagsstiller har ikke indskrænket sig til at foreslaa, at Thinget skulde beslutte at opfordre Indenrigsministeren til ved første Givne Leilighed at forelægge Spørgsmaalet til Afgjørelse for Domstolene, for paa den Maade at fremkalde en virkelig bindende og betydningsfuld Afgjørelse; det ærede Medlem har ikke indskrænket sig til at stille Forslag, derom, men det ærede Medlem har stillet Forslaget herom hen som det fjerde Punkt i sine Resolutioner, hvormod de tre andre foregaaende Punkter gaa ud paa at udtale visse Anskuelser og Meninger, som jeg ret strax skal komme til at omtale. Jeg vil ikke paa nogen Maade antyde, hvilken Mening jeg har om de juridiske Spørgsmaal, som her drages frem; sely om jeg havde en fuldstændig begrundet Mening herom, om hvis Rigtighed jeg var fuldstændig overbevist, saa vilde jeg, saaledes som Sagen nu er bragt for, anse